

Zakaj nazaj? Ne prašajte zakaj!
O, zlatih dni spomin
Me vleče na planine,
Po njih srce mi gine,
Saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj,
Nazaj v planinski raj!

S. Gregorčič.

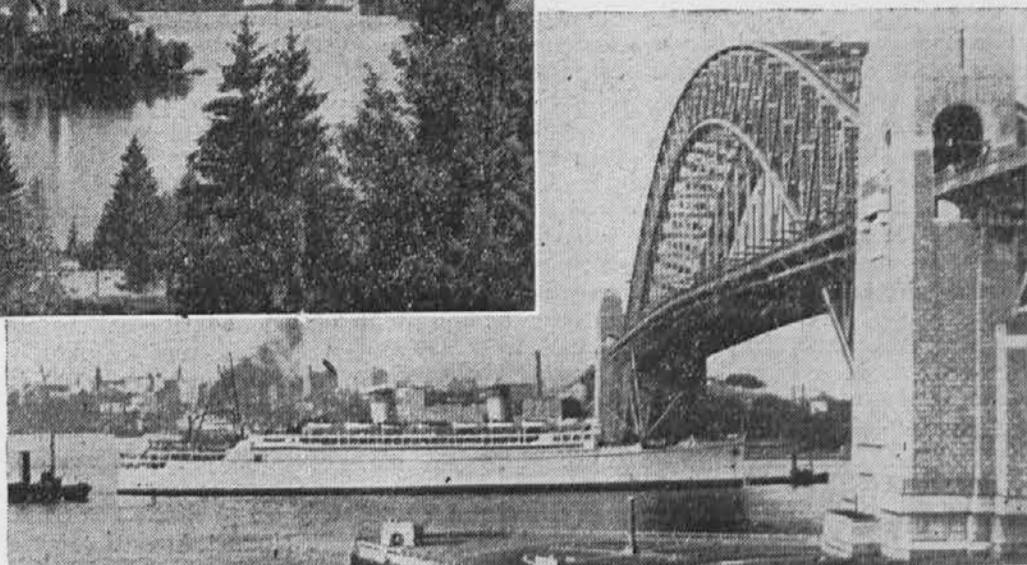
"MISLI"

(Registered)

FEBRUARY — 1954

Vol. III. No. 2.

Ne prezrite! Nov naslov!
"MISLI" G.P.O. Box 553,
SYDNEY, N.S.W.

S A I N T E D

R O Y A L T Y

During the present tour of Australia by Her Majesty Queen Elizabeth II, many migrants, especially from Eastern Europe, may be puzzled by the spontaneous demonstrations of affection and loyalty accorded her here. The reason is not hard to find. Her deep faith in God, her charming personality, her sincere regard for the Christian way of life, have long endeared her to all people of goodwill. Her personal devotion to duty and her happy family life are a rare combination to-day in a young woman reared in the lap of luxury.

She is not a ruler in any strict sense of the word; her lieutenants are but sinecures, her commands a fiction of law; but nonetheless, her influence is widespread and real. Her influence for good is incalculable, and cannot be measured by political standards. She plays no part in party-politics, and so cannot offend in the tradition of absolute monarchs. She is the servant rather than the mistress of her Cabinet Ministers. One by one, the crowned heads of Continental Europe have fallen by the wayside, either because they ruled as despots or lost contact with their peoples; but the British Monarchy remains as a rallying point for the nations of the Commonwealth, precisely because that intimate

contact has been maintained and fostered. Queen Elizabeth II is a living example of how the good attracts and evil repels in the lives of people who reign in high state.

Catholics will be pleased to know that she carries in her veins the blood of Martyrs. On her mother's side, she is a descendant of Blessed Margaret Pole, who died for the faith in the Tower of London in 1541. She is also directly descended from St. Margaret, Queen of Scotland; from Edward the Confessor, and from at least two others who may one day be canonized—King Henry VI and Catherine of Aragon, first wife of Henry VIII.

Admirers of St. Elizabeth of Hungary and Eastern Europeans will be happy to know that her Consort, the Duke of Edinburgh, is descended through his grandmother and her husband, the Grand Duke of Hesse-Darmstadt, through a son of St. Elizabeth, an ancestor of the Dukes of Hesse-Darmstadt. His grandmother, the Dowager Marchioness of Milford Haven, was an elder sister of the murdered Empress Alexandra Feodorovna of Russia. Another ancestor was the Grand Duchess Sergius, who, on becoming a widow, became a nun in the Orthodox Church, and was murdered by the Bolsheviks. She was appropriately

Mother Elizabeth and Superioress of her convent at the time of her death.

The mother of the present Duke of Edinburgh is also a nun since her widowhood and Superioress of a convent in Greece. She attended the recent Coronation ceremonies in her religious habit and stayed at Buckingham Palace as guest of the Queen.

For all these reasons, Queen Elizabeth and her Consort may justly lay claim to the affections of her peoples, and "New Australians" would do well to respect her for what she is—a true Christian, a valiant woman, a good mother, a Sovereign who has the interests of her peoples at heart.

God Bless The Queen!

Avstralija in njen položaj v svetu

Dobro se še spominjam uric, ki sem jih preležal v senci domače jablane. Poleg mene je ležala knjiga "Avstralija in nje otoki", ki jo je ob koncu preteklega stoletja izdala Družna sv. Mohorja v Celovcu. Misli so mi pri tem prero male polovico zemeljske oble, da bi dospeli do tega nepoznanega, skrivnostnega otoka, ki mu pravijo Avstralija. Pred mojimi očmi so frfotali boomerangi, se iskrila kopja avstralskih divjakov; videl sem bežeče kenguruje, se čudil kljunašu, velekučaricam in "belim vranam". Toliko zanimivega je bilo v tej knjigi, da bi skoraj prezrl mesta, ki so jih tukaj osnovali belci in ki so se večala z neverjetno naglico.

Precjer se je že pisalo o Avstraliji, tudi marsikaj pretiranega ali celo neresničnega. V Nemčiji jo je nek pisec imenoval "zemljo socialnih čudežev"; Colin Ross je omenil nekakšno "olivno-rujavovo nevarnost", misleč tiste Lahe ki so se po letu 1921 doselili semkaj. V Franciji zopet je nekdo prerokoval "vladavino avstralskega delavstva", dočim se danes pogostoma čuje naziv "praznega kontinenta", v

času rastočega prtiška prebivalstva Evrope in Azije, ki zahteva svojo skorajšnjo rešitev. Številnim evropskim izseljencem so se po vojni odprla vrata v to zemljo — Angležem, Škotom, Slovanom, Baltom, Grkom, Nizozemcem, Italijanom in drugim. Za nas vse je Avstralija zemlja upanja. Različna inozemska podjetja si z njo želijo tesnejšega stika, kajti spoznali so, da je pridobila na svoji gospodarski vrednosti. Agrarni politiki in taki v meddržavnih ustanovah tistih dežel, ki trpijo od stalne pičlosti na živilih in surovinah, vidijo v njej neizčrpno področje, ki bi jih moglo rešiti marsikatrega zla. Avstralija pa je tudi postala dežela, s katero so se pričeli baviti celo svetovni politiki, ki so odgovorni za sodobni in bodoči red, in pa za strategično sigurnost zapadnega sveta. Avstralija ni več tista zemlja, ki je blizu dve stoletji stala ob robu svetovnega zanimanja, temveč se je hipoma znašla v središču svetovnega dogajanja. Pod takimi pogoji mora ona pridobiti na značaju tiste vloge, ki jo je pričela igrati na odru globalne pozornosti. Belo pleme, ki

DRUŽABNI VEČER z ZABAVO IN PLESOM

19. marca — v petek zvečer
od pol osmih do ene ponoči!
V PADDINGTON Town Hall na Oxford Street!
Vsi Slovenci in njih prijatelji vljudno vabljeni.
Ne pozabite naših Jožetov in Jožic!

"MISLI"

je nekdaj bilo edini gospodar sveta, je ta svoj monopol izgubilo. Britanska pomorska sila je prenehala biti edina vladarica morij in oceanov. Ni več vsesvetovnega svobodnega gospodarstva in trgovske poti so se na številnih mestih zamašile. Avstralci kot narod so vzrasli v času, ko je bila Evropa jačja od Azije in ko so njene pomorske sile nadzorovale vso azijsko obalo. Dandanes je Avstralija skupaj z Novo Zelandijo otok belega plemena, ki samotno plava v širnem morju, daleč od britanske domovine, pred katero so se vrinili številni narodi, ki so dosegli svojo neodvisnost in pa enakopravnost v svetu. Britanska zveza narodov je spremenila svoje bistvo in Avstralija je pridobila na svojem značaju. Ne samo, da se je ta borila daleč vstran od svoje zemlje, temveč je celo moralna braniti

svojo lastno sigurnost pred Japonci. Ljudje v Avstraliji so del evropskega človeštva. Njih politično, gospodarsko in zgorj fizično življenje visi na usodi drugih Evropev Starega sveta kakor tudi Amerike. Sredi tega evropskega sveta pa so si oni dogradili svoje lastno bistvo, na zemlji drugačni od njih britanske domovine. Vsak posamezni Slovenec, ne glede na cilje, ki jih tukaj zasleduje, je našel v Avstraliji člen narodnega življa evropskega izvora. Naši odnosi do te zemlje so ob enem tudi odnosi napram tej narodni skupini. V tem smislu nam Avstralija ne bo več tujka, ki na nas gleda z nerazumnimi očmi. Spoznavajmo njene posebnosti in učimo se jih spoštovati, kakor smo se tudi mi veselili tistih, ki so nas spoštovali doma, v naši prelepi domovini.

P.P.

Pogled v svet in njega razvoj v 1953

Tekom zadnje vojne smo videli najnerazumljivejšo zvezo med državami, zvezo med Rusijo in zahodnimi demokracijami. Iz te zvezne je vzrastla organizacija Zedinjenih narodov, kot kompromis zahodnjake vznesenosti in slepe vere v ideale svobode in demokracije za vse in vsakogar z ene strani, in sovjetskega prizadevanja za podjavljenece celega sveta, z druge strani. Kot vsak drugi kompromis je tudi ta votlo izvenel. Predstavniki različnih držav so se sicer zedinili na besedilo ustanovne liste in ustave ZN, ali vsakdo jih je tolmačil po svoje, vsakdo je dal tem besedam svojo vsebino in pomen.

Kmalu pa je postal tudi najvadenjšim pripadnikom ZN jasno, da je ta organizacija morda forum, kjer je treba zagovarjati svoje interese, da pa dejansko kot varuh miru ne predstavlja drugega kot izvotljenega lipovega boga. Tako se je pričela doba "mrzle vojne". Zakaj jo imenujejo "Mrzlo vojno", mi ni popolnoma jasno; verjetno ker se vsi hočejo prepričati, da vojna, streljanje in pobijanje v Koreji, Malaji, Indokini, Makedoniji, Keniji in drugod ni vojna. Na položaju pa take pobožne želje mnogo ne izpremene. Zahodni svet in komunizem so v vojni in komunisti so odločili, da temu drugače ne more biti, saj so oni sami proglašili vojno ne le na mejah, temveč so jo zanesli med narode, v pokrajine, v družine. Njih zastava in njih učenje so rdeči, rdeči od krvi soljudi.

Če hočemo torej pregledati mednarodni položaj in si ustvariti sliko, kako se je ta borba razvijala tekom zadnjega leta, ne smemo izgubiti iz vidika temeljnega spoznanja, da smo v vojni, dasiravno ena stran to imenuje policijsko akcijo Zedinjenih narodov, druga stran pa pomoč kolonialnim narodom do svobode in dostojanstva. Za levičarski blok to ni nič novega. Od samega početka so prevzeli stisnjeno pest za simbol in pozdrav, s stisnjeno pestjo pa ni mogoče priateljsko pozdravljati.

Najvažnejši dogodki zadnjega leta so Stalinova smrt, ruski uspeh, da sami zgrade vodikovo bombo, ruska "mirovna" ofenziva, konec klanja v Koreji, Bermudska konferenca, in končno, Eisenhowerjeva

ponudba, da se velesile odpovedo uporabi vodikovi bombe nad civilnim prebivalstvom.

Od 1948 pa do konca 1953 je bila strateška slika "mrzle" vojne sledča: Rusija in njeni sateliti so obvladovali najštevilnejši človeški potencial v enem bloku, zahodni svet, ali bolje rečeno Amerikanci, pa so vzdrževali pritisk te človeške sile s tehnološko premočjo in Atomsko bombo. Sovjeti so torej poizkušali:

da prisilijo USA, da se zaplete z lastnimi četami na skrbno izbranih vojnih poljih (Koreja), medtem ko Rusija sama ne uporabi niti enega vojaka, temveč pošlje v klanje podložniške države;

da izpodjedo gospodarsko podlagu vojne sile zahoda s tem, da jih obvežejo, da trošijo strateško važne surovine ali pa da jim odvzamejo njih vire (Malaja za gumij, Perzija za petrolej ...);

da preprečijo oborožitev dveh industrijsko in vojaško močnih neposrednih mejačev sovjetskega bloka (Nemčije in Japonske);

da razbijejo vojaško zvezo zahodnega sveta (severnoatlantski pakt in ANZUS pakt) s tem, da sejejo razdor med USA in ostalimi zaveznicami;

da popolnoma izločijo zahodni vpliv iz Azije in tako onemogočijo strategijo zahoda na svetovni bazi.

V zadnjem letu torej Sovjeti na mnogih poljih niso le doživelni neuspeh, temveč odkrit poraz. Premoč USA jih je prisilila, da zaprosijo za premirje v Koreji, preobrat v Perziji je tudi tam začasno zaustavil Sovjetska prizadevanja, v Malaji tudi partizanom trda prede, v Britski Guiani je hitra akcija preprečila, da komunizem zadobi trda in bazo za ofenzivo v Južni Ameriki.

Nikakor jim ni uspelo, da preprečijo zopetno oborožitev Nemčije in Japonske.

Edini resnejši sovjetski uspeh zadnjega leta je v tem, da so njihova prizadevanja, da razdele zahod, prinesla malo sadu. Najžalostnejše pri tem pa je, da se stari borec Churchill vdaja njihovim limanicam. Kot nekdaj Chamberlain, tako bi tudi on danes rad odpotoval, da se snide z Malenkom. Velika Britanija, ki je tekom druge svetovne vojne dokončno izgubila vodstvo svetovne politike, vidi

svojo rešitev v "nevtralnosti" med dve ma sovražnima blokoma, USSR in USA. Ta težnja po nevtralnosti in posredovanju se kaže ne le na skrajni desnici (Churchill), temveč tudi na skrajni levici (Bevan). Zahodni svet, in še prav posebno Britanci verujejo, da so mednarodni razgovori in pogodbne pot do resničnega miru. Temu bi bilo tako, če bi obe strani prihajale na take razgovore z enakim hotenjem po miru, ali dosedanje zadržanje Sovjetov in njih podložnikov ne dajejo nobenega upanja, da je z Malenkom zasijala nova doba.

Dasiravno je torej zahodni svet željek zmag, kjer koli je prišlo do odkrite borbe, moramo pa na žalost tudi spoznati, da je Zapad ostal na celiem svetu v obrambi, in da je iniciativa ostala, in ostaja še vedno, v Sovjetskih rokah.

USA je morda v začetku leta imela resne namene, da prevzame pobudo in nekaj konstruktivnega naredi, ali Angleži so zavedno zavirali vsako direktno akcijo, in Francija radi notranje razdeljenosti nikoli ni prišla niti do tega, da dejansko formulira svoje stališče. Res je, da je zahodu uspelo, da zadrži napade svetovnega komunizma, ali korak naprej bo narejen le, ko bo zahod prešel v napad, ko bo poizkusil, da razbije ta kolos Evropskega komunističnega imperijalizma. Sredi lanskega leta (17. junija) je zazevala velika razpoka v tej zgradbi. Cela Vzhodna Nemčija se je vzdignila, vse ostale satelitske države so se zamajale, ali zahod je ostal v rezervi in sedel križem rok, mesto da bi v to razpoloko pognal zagozdo in tako razbil zidove jetnišnice, v kateri trpi in umira milijone podjavljencih narodov.

Branko . . .

GOTOVO ŽE VESTE,
da sta dve ladji Slovencev iz
Trsta prišle v Avstralijo;
da sta pred nekaj tedni dva
Slovenca – mož in žena –
z ladjico pribeljala iz Slovenije;
da je v kom. stranki Jugoslavije bila odrejena splošna
čistka;
da je podpredsednik g. Djilas
z mnogimi drugimi bil sojen,
čeprav je bil eden prvih;
da je lani bilo iz kom. partije
izkušenih:
maja 40 radi kominformizma,
1317 radi simpatij z zapa-
dom,
junija 3 radi kominformizma,
2011 radi simpatij z zap.,
julija 0 radi kominformizma,
4712 radi simpatij z zapadom,
in
da so med navedenimi le funkci-
jonarji stranke same;
da so osem škofov v Jug. poklic-
li v vojsko in
da so jih poslali kot navadne
vojake na ital. mejo, in
da so vsi starci že čez petdeset
let;
da bo naslednji zabavni večer
dne 19. marca v Paddington.

Publisher: Rev. R. PIVKO.
66 Gordon Street,
PADDINGTON, N.S.W.
(za cerkvijo St. Francis na
Oxford Street)
Tel. FA 4025

ANTON DERMOTA, prvi tenor Dunajske opere bo to leto nastopil v vseh glavnih mestih Avstralije kot gost A.B.C. (Avstraliske Radio – oddajne Komisije). Slovenci smo lahko ponosni na tako slavnega sina našega naroda!

* * * * *
Naročite "MISLI". Poravnajte naročnino! Naročnina za to leto je L 1/- Kdor res ne more plačati, naj to kmalu sporoči.

Podprite naš skupni list "MISLI". Oglasujte v njem. Razširjajte Misli in opozorite tudi druge nanje! Več sodelavcev, več naročnikov – lepše bodo. "MISLI" naj bi bile naše kulturno zrcalo. Vežejo nas; družijo ter nam ohraňajo domovinsko ljubezen in vero.

* * * * *
Na zadnjem slovenskem božičnem večeru je bilo čistega dobička L 113-14-0. Vsota je šla v sklad "MISLI", da se poplačajo dolgo. – Vsem in vsakemu posebej prisrčna zahvala! Oglej si priloga o dohodkih in izdatkih večera.

C. A. R. A.

Še ni dolgo, odkar so ustanovili C.A.R.A. (Catholic Agencies Resettlement Aid), ki skrbi za naselitev brezdomcev in družin živečih izven meja svoje domovine. Komisija v Evropi družine in posameznike predlaga; avstralski odbor isče "imenovalce", ki bi se naj zavzel za imenovane ter jim preskrbeli potrebne papirje. V ta namen je treba izpopolniti za to določeno listino Form 40, kot prošnjo za Landing Permit, za naselitev v Avstraliji imenovani osebi. Vsi slučaji te vrste (C.A.R.A.) se bodo reševali s prednostjo, z vso uvidevnostjo in z vso mogočo hitrostjo.

Navajamo imena predlaganih in prosimo, naj bi se kdo zanje zavzel z imenovanjem za vselitev. Le to je potrebno. – Kdor pa bi ne more sam plačati potovanja, zanj je treba izpopolniti za to posebej napravljeno listino kot posojilo in pomoč. Vse natančnejše podatke dobite na: Rt. Rev. Mgr. G. M. Crennan, Federal Catholic Immigration Committee, 150 Elizabeth Street, Sydney.

ali potom "MISLI". Navajamo imena:

LUSTEK Janez iz Ledeče vasi pri Novem mestu;
LUZAR Josef iz Škocjana,
KOGOJ Marjan iz Kranja,
Gasperlin Branko iz Kamnika,
FRANZ Anton iz Ptuja,
GORI Milan, Amadon Stanko,
Gregurin Ivan, BOŽIČ Anton,
ZORKO Johann, TONKOVIC Jure, ROJC Angelca (25 let stara), LENARČIČ Marija (24 let), Belic Josip, Brcko Mirko. – Kdo pozna sledča, da bi ju imenoval s "FORMO 40" za vselitev:
PERKO Karolina iz Tržiča pri Kranju,
GRAŠIČ Alojz iz Strahinja pri Naklem,

Še enkrat prosimo znance ali prijatelje, naj bi z ozirom preskrbeli naselitev imenovanih s tem, da jim preskrbe Landing Permit. Pojasnila dobite na uredništvu "MISLI".

Nekaj o kranjski čebelici

Mnogim čitateljem "MISLI" go-
tovo ni znano, da je pred zadnjem
svetovno vojno Avstralijā uvažala
Kranjske čebele radi oplemenitve
tukajšnjih čebel, odnosno njihove
posvežitve.

Kranjska čebela, po svetu med
čebelarji znana kot "Apis Carnio-
la", je že pred več stoletji zaslove-
la po vsem svetu. Prve znanstvene
temelje o čebelarstvu sploh je
postavil Slovenec Janša, doma iz
fare Zabreznice blizu Bleda, in to
pred približno 200 leti. Vsak čebel-
arski strokovnjak, pa naj si bo na
tem ali na onem kraju sveta, pozna
ime Janša in njegovo delo. Naj-
novejša in brez dvoma najboljša
sodobna strokovna knjiga o če-
belarstvu pa je knjiga, ki jo je
pred vojno napisal Pater Jug na
Brezjah.

Kot vidimo iz uvoda tudi v
Avstraliji poznajo in cenijo sloven-
sko, čebelarstvo, vendar je uvoz
čebel iz Slovenije po tej vojni po-
polnoma prenehal, in to zato, ker
so sedanje razmere doma vse prej
kot ugodne za razvoj čebelarstva.
Današnji takoimenovani "narodni"
režim se lahko ponaša, da je
uničil izvoz naših čebel.

Če rečem, da Avstralija po zadnji
vojni ne more dobiti več Kranjskih
čebel, ne govorim tja ven dan,
ampak takorekoč iz izkustva. Tri
leta sem bil v službi na Kmetijskem
Ministrstvu Zahodne Avstralije v
Perth-u, kjer sem se na lastne
oči prepričal, da so vse tozadne
poizvedbe omenjenega Ministrstva
naslovljene v Slovenijo, ostale
sploh brez odgovora. Ker ni tu-
kajšnje Kmetijsko Ministrstvo mo-
glo dobiti čebel iz Slovenije, se je
obrnalo s poizvedbami v Avstrijo in
sicer na Koroško, kjer je pod
Karavankami čebela najSORODNEJŠA
Kranjski čebeli. Prevajal sem pi-
sma koroških čebelarjev v angle-
ški jezik, zato lahko jamčim, da je
to kar tu pišem, dejstvo.

V najnovejšem času pa so
severni Italijani začeli po svetu
prodajati svoje čebele; seveda pod
imenom "Kranjske čebele", kar
dovolj jasno govori o svetovnem
slovesu slovenskih čebel — toda
edini, ki nimajo pojma o tem, so
vladajoči "narodni" krogi doma.

Naj samo na kratko omenim
vsaj nekaj velikih slovenskih pionirjev čebelarstva v preteklih de-
setletjih: Žnidaršič, doma iz Ilirske
Bistrike, župnik Kraker iz Kočev-
ske Reke in Humek iz Ljubljane i.t.d. Župnik Kraker, odličen teo-
retik in praktik, je rad primerjal
čebelnjak s cerkvijo in ni v svojem
čebelnaku dovolil, da se spregovori
ena sama beseda ali pa povzroči kakršenkoli šum.

Čebela vrši silno važno vlogo,
da, misijo v narodnem gospodar-
stvu, in sicer na agrarnem polju.
Tega se gospodarski strokovnjaki
povsod zavedajo. Dobro se spo-
minjam izjave enega gospodarskih
strokovnjakov, ki mi je rekел, da
si tam, kjer ni čebel, ne moremo
niti zamisliti dobrega sadjarstva.
Čebele pri nabiranju meda vrše
kot prenašalke oploditev (pra-
šenje) sadja in mnogih drugih
rastlin. Vsled tega so čebele zelo
važen faktor, če se hoče preprečiti
degeneriranje sadjarstva in drugih
rastlin. Poleg tega, da nam daje
čebela dragocen med in vosek, so

v najnovejšem času, zlasti v Nemčiji in v drugih kulturnih državah, začeli izkorisčati čebelni stup v zdravstvene namene. Spominjam se izjave strokovnjaka, ki je rekel, da odpira čebelarska stroka neštete možnosti in eno bolj zanimivo od druge.

Ob priliki Vam bom napisal, zakaj imajo v vsem svetu Kranjsko čebelo za tako dragoceno in zakaj je bila v USA že pred 60 leti cena ene Kranjske čebelne matice 11 do 12 dolarjev.

Dr. Jure Koce.

VESELA BOŽIČNICA V SYDNEY-u.

V Paddington Town Hall v Sydney-u je lani dne 27. decembra nekaj mladeničev pri "MISLIH" pravilo božičnico.

Ob 6 uri me je sprejela okusna in okrašena dvorana; neka lušna gospodična mi je pripela na suknič slovensko zastavico; "večno mlađi" Dr. Olip je pobral iz mojega žepa "prostovoljne prispevke", program je bil že na sporedu. Vse v temi, samo glava dvorane osvetljena — dobra režija. Slišali smo pevce, ki bi jim nekaj vaj dobro šinilo. Dežmanove punčke so žgolele pred mikrofonom; najbolj posrečena je bila "Slika na vasi", kjer so trije v "operinem stilu" izvedli dokaj posrečeno kratko burlesko. Mladega Bresnika bomo zaradi tega uspeha predlagali v Hollywood. Mize so bile zasedene, rojakov in gostov čez šeststo. Četudi je organizator pater Rudolf s poniznimi kretnjami ogovarjal in pozdravljal goste, se je opazilo, da je bil zelo zadovoljen z udeležbo — očala so se meglila in svetlikala, med tem ko se mu je vsa slovenska mularija v Sydney-u stiskala, prepirala, lovila, kričala ob doligh hlačah — ah, res "pastir z ovčicami". Kako ljubko in ganljivo! In grem na veselico, da ne slišim nadobudnih sinov in hčera in da ostarem med odraslimi. Tako se ti pa pletejo med nogami, ko plešeš, polivajo ti limonado po čevljih ter brišejost mastne prstke ob nedeljske moje hlače.

Pri prvi mizi nekaj resnih starejših gospodov z rodbinami — najbrž stari naseljenci. Potem pa vsi stari znanci iz prejšnjih predstav. Sta dva fanta, ki me vedno presenetita s "serbus", ki pa ne vem, kam bi ju dejal.

Potem so ljubljanske hčere in sinovi bivših trgovcev, hotelirjev, industrijalcev, ki res ne zamudijo nobene prilike, da staknejo skupaj glave in nas vse skupaj oberejo do kosti! Drage "narodne dame" — ko sem zapuščal domačijo, ste bile frklje, ki so nerodno mazale prvi ruž po nedolžnih ustecah — sedaj ste žene in mamice, in že zakrivate leta ter skrbno kontrolirate Vaše teže. Ko sem že pri lepih ženah: Imamo biser slovenskih deklic, ki so plesale s srečnimi dvorilci: dve zlatolaski, petnajstletnici, mislim, ki jima emigracija in tujina ni pokvarila milega izraza; — oh, ko bi nazaj v Škofjo Loko, Kranj, Bled, Celje, Maribor prišel. Drugi dve sestri sta temnejši, ampak imata obe tako sentimentalne očke in tako krasen glasek, da jih je užitek poslušati. Mislim, da sta iz Opatije, če nisem pozabil. Potem

so stalna omizja zakrnjenih samcev, ki trdovratno obračajo koza-
rec in pojeto naše pesmi, kot da bi z gnevom hoteli poklicati do-
mačo vas v . . . sredino Sydney-a.

Prostovoljno "osobje" z Bresni-
kom na čelu so jako dobro opravili
vse funkcije; Šumi pri možnji,
gospa Olipova uspešno med g.
Jerebovimi klobasami; dve lepi
gospodični, ki sta prodajali rože in
tombolo, dve pridni gospodinji v
kuhinji, da celo dolgi in počasni
žitnik se je zbudil in pretakal pivo
z brzino starega natakarja. Dr.
Olip je zvito zapustil vrata ter
"prevzel" točenje piva, ker brez

njega . . . ne bi funkcjoniralo . . .
In dva pridna vozača, ki sta se cel
večer potila . . . seveda v ozadju,
se žrtvovala . . .

Le vse prekratke so tu veselice v
Avstraliji. Ob polnoči te policaj
pod v postelj, ravno ko si v razpo-
loženju — in jim niti ne smeš
zapeti

"Prej pa ne gremo dam
da se bo delal dan . . ."

Kot "New Australian" se mora-
mo skromno in ponižno vesti proti
resnim Australijancem, ki v svoji
domovini ne pozna pijnacev . . .
Na svidenje.

Z.J.

Slovenci smo vcasih nemogoci

Podpisani sem odločno Slovenec
po poreklu, zatorej mi noben ro-
jak ne more oporekat tega članka.
Povedal bi Vam rad ponovno, kako
naš rojak, ex-student Luka pre-
živila svojo emigracijo v Avstra-
lij:

Te vročine je Luki absolutno
dovolj. Januarja se je Luka vedno
smučal. (Upam, ponižno, da se
Luka spominjate, saj sem Vam o
njem pisal pred nekaj meseci v
"MISLIH"?) Ker sem jaz po
navdahnjenju pisec, si lahko pred-
stavljam, da sem Luka jaz, podpi-
sani Juri Zeleni).

Luka trpi. Njegovo trpljenje
nas veže močno v narodno manj-
šino, ker vsi trpimo v naši prisilni
emigraciji isto bolezen. Luki nam-
reč manjka slovenske družbe.
Zatorej je Luka navdušeno hitel
na vse slovenske prireditve v
Sydney-u. Ampak po nekaj ko-
zarcih je Luka prihajal do spoznanja;
da med takozvanimi intelektualci
slovenstva v Sydney-u ne ob-
stoja soglasje niti tam, kjer bi se
celo dva avstralijska papagaja
sporazumela. 'Se li prepiramo?' je
udarilo Luki v glavo, kot strela.
Luka si je domotožno in pijano
zapel 'Gor čez Izaro' in se pisan
opotekel na ulico, kjer se je zgo-
vorno zaletel v mlado deklico, ki
je bila pripravljena deliti njegove
bridkosti in osamelost.

Ko je Luka tisto noč zaspal, v
teh sanjah ni srečal več Avstralije.
Njegov sen je jadral nazaj na
ljubljanski Rožnik, kjer je prvič
poljubil Ivko. Lepa Ivka in
ljubljanska jesen. Rožnik se po-
tapija v suhem listju, ki se lomi
pod nogami . . . mlađa usta, ki
šepetajo neumnosti, ki jih zmore
samo doba osemnajstih let. Ivkina
ustna se tresejo in izgovarjajo
'Lukec, ljubezen moja'. Ura na
Rožniški cerkvi tolče — pa kaj ko
mladost ne pozna časa, krutega
gospodarja. Pod Rožnikom svira
mladenič harmoniko, Ivkine oči
božajo mladega Luko, ki se topi.
'Lukec, ostani z menoj, noč je na-
jina, in jaz sem tvoja, tvoja, moi
mladi Lukec'. Beži, beži, ubogi
Luka, pred časom, pred materijo,
da se prerine do oblačka, na ka-
terem udobno počiva kot Aladin
iz 'Tisoč in Ene Noči'. Poljublja
mlada usta Ivke, njegove prve lju-
bezni. Ivka, mala dobra Ivka, iz
Cerkelj. Ne pobegni, draga, ko
sva vendar eno, ko naju veter
odnaša od vsega tega, kar naju ne
razume, ker sva mlada ter hočeva
živeti. Lepa, nedolžna Ivka isče
zavetja pri Luki in sanja z njim.

Sanja o lepi bodočnosti, ko bo
Luka jezdil belega vranca in osvo-
jil svet, ter ključ do nesmrtnosti.
Ivka, tvoja usta trepečejo, draga,
ker se bojiš bodočnosti? Ne, srce,
stoj tū ob meni in me ljubi.
Mi-dva, ljubček, sva nesmrtna.
Ivka vsa trepeče od sreče. Njeni
prsti brskajo po kodravi glavi in
stiskajo Lukin obraz na ustna, ki
trepečejo v izdihu: "Ljubim Te,
moj sen, moj mladi fantič, ostani
tu! — Da, večnost je pred Vama,
Lukec in Ivka.

Ivkina ustna izpuščajo Luko,
prsti se zastonj borijo med lasmi,
oblak, ki je nosil obo sanjača,
oblak, ki je združil obo ljubimca,
se trga pod silnim vetrom, toča,
grom, gnusen blisk, in Ivka iztega
roke zastonj za njenim Lukom —
samo njenim, dragim . . . Luka,
Luka, Luka zveni njen glas v eter,
v zrak, v nič . . . ker Luke ni . . .
oblak ga nosi daleč, trga mu srce
in telo od njegove lepe Ivke z mo-
drimi očmi . . . Ivke ni več . . .

V skromni sobici Luka preživila
prve ure nedelje. Prsti grebejo
viroč glavo, otopelo iščejo kletko
mladega papagaja, ki se stresa od
jutranjega mraza; črne oči in črn
klunček mladega papagaja klju-
jejo ob kletko ter pozdravljajo
Slovenca Luka: "Hello — Luka".

Luka je truden, izmučen, dovolj
mu je vroče tujine, hoče nazaj k
svoji Ivki, k svoji mladosti, k vsem
lepemu, kar je preživel doma v svoji
Ljubljanci.

Lasje in obraz se lepijo ob bla-
zino, v sanjah ponovnih in grenkih
se stopi na blazini solza, slana
solza spoznanja, da

Iubo doma — kdor ga ima —
Zeleni Juri.

SLOVENSKA DELIKATESNA TRGOVINA

567 Crown Street
Surry Hills.

TORY — MX 2639.

V Zalogi "MISLIH" lahko do-
bite knjige:

"Misijonski Zbornik", zanimiva,
lepa vsebina! Zbornik nas vključuje
je v veliko družino narodov in nam
daje vpogled v prostrani svet.

Koledar Svobodne Slovenije 1954.
Molitvenik "Večno življenje".

Printed by Publicity Press (1938) Pty.
Ltd., 71-75 Regent Street, Sydney, for
the Publisher, Rev. R. Pivko, 45 Victoria
Street, Waverley, N.S.W.

D78

**ŽANE ZALETEL
KOMICEN NASTOP**

Pred kratkim je sedel v gostilni "Pri sodčku" gospod Žane Zaletel. Bil je že precej časa za mizo, kar se mu je tudi poznalo. Od časa do časa je kaj nerazumljivega zagodrnjal, v splošnem pa izgledal kot človek, ki ga ima že precej pod kapo. Doslovno tega ni treba razumeti, kajti njegova kapa je visela na kljuki. — Ko se je do dobrega sam s seboj sporazumel, je vstopil v gostilno v precej nakajenem razpoloženju neki mlajši gospod, ki se je, ne da bi se kaj posebno obotavljal, sesedel poleg našega Žaneta, kateremu se je na kratko predstavil: "Zaletel!" — Žane ga pogleda ter vzliklje: "Kaj, vi ste Zaletel? Tudi jaz sem Zaletel! Sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel — natakarica, še en četrčička!" — Radoveden ga vpraša po krstnem imenu; novi gost mu odgovori: "Žane!" "Kaj, vi — Žane?" Tudi jaz sem Žane, to je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane — natakarica, še en četrčička!" — Naš Žane postane še bolj radoveden in ga vpraša, odkod je; in on mu odgovori: "Iz Kurje vasi!" — "Kaj, vi ste iz Kurje vasi? Jaz sem tudi iz Kurje vasi! To je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane, jaz sem iz Kurje vasi, on je iz Kurje vasi, natakarica, še en četrčička!" — Ko ga dalje vpraša, na kateri cesti stanuje, mu odgovori novi gost: "Na Ižanski cesti." — "Kaj, vi stanujete na Ižanski cesti? Tudi jaz stanujem na Ižanski cesti. To je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane, jaz sem iz Kurje vasi, on je iz Kurje vasi; jaz stanujem na Ižanski cesti, on stanuje na Ižanski cesti; natakarica, še en četrčička!" — Vpraša ga dalje po hišni številki; on mu odgovori: "33." — "Kaj, vi ste na številki triintrideset? Tudi jaz sem na številki triintrideset! To je sijajno! Jaz Zaletel, on Zaletel, jaz Žane, on Žane, jaz sem iz Kurje vasi, on je iz Kurje vasi; jaz stanujem na Ižanski cesti, on stanuje na Ižanski cesti; jaz sem na številki triintrideset, on je na številki triintrideset; natakarica, še en četrčička!"

Ko sta se takole do dobrega sporazumela, sta počasi odšla proti domu; spotoma sta se še vstavila v dveh ali treh kavarnah, kjer je stari Žane Zaletel predlagal, da pijeta bratovščino in zraven vedno ponavljal svojo pesem. — Končno sta prispela pred hišna vrata; tu je povabil stari Žane Zaletel mladega Žaneta v svoje stanovanje. Odpriala jima je žena starega Žaneta, nakar ji je on ves navdušen predstavil mladega Žaneta. — "Poglej, stara, pripeljal sem ti svojega dobrega prijatelja: jaz Zaletel, on Zaletel; jaz Žane, on Žane." — Žena pa zaropota in zakriči: "Spravita se mi takoj proč! Ali vaju ni sram, da

Kranjcicev Jurij ...

sta tako pijana, da ne pozna oče sina in sin ne očeta!" L.S.

Katehet: "Zakaj molimo: 'Daj nam danes naš usakdanji kruh?'

Učenec: "Zato, da imamo včno svežega, da ne splesni".

Modrost in resnica v šali: Bilo je v povoju Zagrebu v tramvaju. Frančiškan D.A. je sedel ob oknu. Na prvi postaji vstopi precej zagriven rdeč gospod. Ko je zagledal duhovnika — frančiškana — ki je po njegovem mnenju le "mračnjak, nazadnjak", — ni mogel zadržati svoje vneme; pokazal je nanj in rekel, da so ga vsi slišali: kako dolgo boste še hodili po svetu in varali ljudi??? — Tišina. A Frančiškan je mirno

odvrnil: 'Čudno, že dvatisoč let bo, kar "lažemo" ljudem in verujejo; a vi ste še začeli, pa vam nihče več ne verjame. Kaj ne vidite, da je naša "laž" resnica?'

Istemu frančiškanu se je v vlaku proti Križevcem dogodilo naslednje: Neki častnik ga je hotel ponižati in osmešiti, zato je glasno vprašal ljudi: Kaj pravite, kaka je razlika med volom in patrom? Ljudje so ostrmeli, se zasmajali, pa nihče ni znal odgovoriti. A se je takoj frančiškan oglasil: "Hej, ljudje božji, no kaka je razlika med volom in frančiškanom?" — Ljudje so zmajevali, priznali so, da ne vedo. "Pa vam jaz povem", se je oglasil pater: vol se s štrikom priyejuje za robove, a

frančiškan okrog pasu. Toda, sedaj bi Vas pa jaz še nekaj vprašal; kakšna pa je razika med tem oficirjem in volom?" Ljudje so postali pozorni. Vsak je poskušal kakko pogoditi, a niso znali odgovora; "ne vemo" se je glasil odgovor. In frančiškan je dodal: "Tudi jaz ne vidim razlike". I.M.

JAZ SEM DOKTOR
"HUDAPISK"

jaz sem doktor "hudapisk"
kdor me kliče na obisk,
pridem k njemu kakor blisk,
in ga rešim iz vseh stisk.

Vse bolezni vam ozdravim.
"Nahod" vam črez noč odpravim.
Rane celim s kolomazom,
novo barvo dam obrazom!
Kdor predolg ima jeziček,
Vzamen 'z žepa svoj nožiček
in odrežem — "sek" vam ga.
Trala — la-la-la-la!!!

F.B.

POŠILJANJE PAKETOV

iz Trsta v Jugoslavijo
Dr. Jure Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.

Obveščam čitalce "MISLI", o ustanovitvi protokolirane tvrdke "ALPINA", Export-Import & General Agency, ki pošilja tudi pakete iz Trsta v domovino in v vse druge države. (Do 15. dec. 1953 sem delal skupno z g.J. Zadnikom.)

Pakete pošiljam preko ameriške tvrdke, ki ima svoja skladišča v Trstu (in tudi na Reki), in ki v slučaju izgube paketa jamči vrnitev denarja.

Točno pakiranje in hitro odpošiljanje nadzoruje slovenski trgovski strokovnjak. Tako imate polno garancijo, jamstvo, da bodo vaši doma prejeli paket res v redu in v najkrajšem času.

CENIK

Moka (00) bela, najboljše vrste.....	1 kg 2/3	Konzerva marmelade 450 gr.....	6/-
Riž "Splendor".....	3/6	Rozine	1 kg 6/-
Kava "Minas" la.....	16/-	Smokve súhe.....	6/-
Kava "Santos" la.....	18/6	Slanina, mesnata in prekajena.....	15/-
Sladkor kristal.....	2/6	Šunka, kuhaná v dozah po.....	27/-
Sladkor v kockah.....	3/-	Ogrska salama, prvorstna.....	28/-
Testenina (makaroni, spaghetti).....	3/-	Oluščeni mandelji.....	13/6
Kakao holodanski.....	12/-	Oluščeni ječmen (jesprenj).....	3/-
Čokolada navadna.....	15/3	Sir, parmezan la.....	24/-
Čokolada mlečna.....	16/6	Bonboni (polnjeni-filani) la.....	10/6
Čaj Ceylonski.....	28/-	Keksi prvorstne kakovosti.....	9/-
Čaj Ceylonski 100 gramov.....	2/9	Maslo (butter) v konzervi.....	25/-
Popar v zrnju 100 gramov.....	6/6	Cimet v prahu 100 gramov.....	3/-
Olivno olje.....	12/3	Vanila v strokih (1 strok).....	1/3
Svinjska mast.....	6/6	Sardine v olju, doza od 200 gr.....	2/6
Mleko v prahu.....	12/-	Toaletno milo, kos po 100 gr.....	1/9
Konzerva kondez.mleka 450 gr.....	5/-	Milo, za pranje.....	1 kg 4/-
Pšenični zdrob (gris) la.....	3/6	Nylon nogavice — par.....	11/-
Polenovka (stockfish).....	12/6	Brivski aparat.....	10/-

PREVOZNI STROŠKI: a) po pošti:

za paket do 4 Kg.....	L 0-18-6
za paket do 9 Kg.....	L 1-3 -0
za paket do 18 Kg.....	L 1-15-0

b) po železnicu:

za paket do 30 Kg.....	L 2-5 -0
za paket do 50 Kg.....	L 2-17-0

PRIMERI PAKETOV:

Poštni paket No. 1.....	L 4-17-0
3Kg kave "Minas" la	
3Kg sladkorja kristal	
3Kg riža "Splendor"	

Poštni paket No. 2.....

2Kg kave "Santos" la

5Kg riža "Splendor"

1Kg svinjske masti

10Kg sladkorja kristal

Železniški paket "A".....

10Kg svinjske masti

10Kg sladkorja kristal

10Kg bele moke, najboljše vrste

Železniški paket "B".....

20Kg najboljše bele moke,

10Kg svinjske masti

10Kg sladkorja kristal

5Kg riža "Splendor"

Opozorilo

Carinska uredba doma dovoljuje, da dobi ista oseba (odnosno njena družina) enkrat mesečno darilni paket carine prosti; a tudi v tem slučaju se mora plačati carinska taksa 225 Din. Če želite, da prejmejo doma paket brez vsakega plačila, mi poleg zneska za posamezne predmete po navedenem cenuku pošljite tudi odgovarjajoči znesek za kritje prevoznih stroškov pod a) ali b) in znesek 7 šilingov za carinsko takso.

Koliko kilogramov posameznega zgoraj navedenega blaga lahko carine prosti uvozite, je razvidno v božični številki "MISLI" (Dec.-Jan.) in sicer na zadnji strani pod naslovom "Opozorilo".

Pripominjam, da pošljam po najnižjih cenah tudi tekstilno blago, obleke, perilo, zdravila, radio aparate, štedilnike, šivalne stroje i.t.d., ki so kot predmeti hišne uporabe carine prosti. VSE IN-

FORMACIJE IN NASVETE DAJEM VSAKOMUR BREZPLAČNO.

IZRECNO POVDARJAM, DA NAROČILA ODOŠILJAM REDNO trikrat NA TEDEN, ZAVEDA-JOČ SE, DA TUDI LJUBEZEN SPREMLJA VSAK PAKET.

Vsa naročila in nakazila kakor tudi vsa vprašanja pošljite direktno na:

Dr. Jure Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.